

ทางเลือกผ่าน

📍 แสงไทย เค้านูไทย

ชิมช้อปใช้ เงินไหลไปไหน ?

โครงการ “ชิมช้อปใช้” เพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้จ่ายภายในประเทศ กลายเป็นอัญญาช้อปชมนมยาย แทนที่เงินจะไปกระตุ้นหมุนเวียนในระบบ กลับกลายเป็นว่ารัฐหว่านเงินไปเข้ากระเป๋านายทุนโมเดิร์นเทรดผ่านมือประชาชนเสียกว่า 80%

“ชิมช้อปใช้” เป็นมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ “กระตุ้นให้มีการกิน “ชิม” มีการซื้อ “ช้อป” และจ่าย “ใช้”

เพื่อซื้อสินค้าและบริการ โดยรัฐบาลจ่ายเงินผ่านระบบดิจิทัลให้ “คนจน” ที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 10 ล้านคน ลงทะเบียนรับสิทธิ รับเงินคนละ 1,000 บาทผ่านแอปพลิเคชัน “เป๋าตัง” (G-Wallet) ได้ทางเว็บไซต์ www.ชิมช้อปใช้.com

ผู้ที่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการคือ ผู้มีสัญชาติไทย(ตามบัตรประจำตัวประชาชน) อายุ 18ปีขึ้นไป จำกัดสิทธิลงทะเบียน 10 ล้านคนเท่านั้น

การลงทะเบียนจะเริ่มตั้งแต่ 23 ก.ย. ไปสิ้นสุด 15 พ.ย. รวม 54 วัน วันละ 1 ล้านคน คนละ 1,000 บาท นั่นหมายถึงวันหนึ่งรัฐต้องจ่าย 1,000 ล้านบาท 54 วันเป็นเงิน 54,000 ล้านบาท

สถานที่ใช้จ่าย จะต้องเป็นร้านค้าหรือสถานบริการที่กำหนดโดยส่วนใหญ่จะเป็นร้านค้าปลีกโมเดิร์นเทรด เช่นห้างสรรพสินค้าโลตัส เซ็นทรัล เซเว่น อีเลฟเว่น ฯลฯ

โดยเฉพาะ เซเว่น อีเลฟเว่น ที่มีอยู่แทบทุกหัวระแหงนั้น ถึงกับเปิดร้านใหม่ 100 สาขารองรับการช้อปครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ครั้งนี้

จึงไม่แปลกที่จะพบภาพผู้ถือสิทธิช้อป 1,000 บาทเข็นรถช้อปไปถึงไปต๋อควายเหยียด ตั้งแต่หน้าเคาน์เตอร์คิดเงิน ทะลุทางเดินระหว่างชั้นวางสินค้าไปจรด - ผนึ่งฝั่งตรงกันข้าม

เงิน 1,000 บาทของแต่ละคน กว่า 80% ไปใช้กันในห้อง ในร้านสะดวกซื้อ ร้านค้าที่เคยเข้าร่วมโครงการสวัสดิการประชารัฐ

ร้านค้าปลีกชาวบ้าน ร้านค้าปลีกเคลื่อนที่ “โมบายช้อป” หรือ “รถ(ร้าน) พุ่มพวง” ที่ดัดแปลงรถกระบะเป็นร้านกรงตาข่าย แขนง “พุ่มพวง” ฤงใส่สินค้าระย้า ยัวยัย รอบคันและในกระบะ ไม่มีส่วนจากโครงการนี้

การที่ร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการอยู่แต่ในเมือง ในชุมชน ทำให้เงินที่รัฐแจกมาวันละ 1,000 ล้านบาท กระจุกตัวอยู่แต่ในเมือง

เป้าหมายที่ต้องการเพิ่มกำลังซื้อ และเพิ่มการใช้จ่ายในประเทศอันเป็นตัวเลขที่ไปเพิ่มในผลผลิตมวลรวมประชาชาติ(GDP) ที่สำคัญ 1 ใน 3 ตัวหลักกลายเป็น “อัญญาช้อปชมนมยาย”

คือรัฐจ่ายไป แล้วมันก็วกกลับมาในรูปของมูลค่าจีดีพีที่เพิ่มขึ้น

เป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นแบบจำแลง เพราะไม่ได้เกิดจากการใช้จ่ายตามธรรมชาติ ที่ขับเคลื่อนด้วยกลไกดีมานด์-ซัพพลาย

เงิน 54,000 ล้านบาท หากเข้าไปหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ กระจายไปตามชนบท ไปซื้อสินค้าเกษตร บัจจ่ายสินค้าน้ำตาลอินทผลุฑ หรือแม้แต่อหารริมทางหรือ “street foods” ที่เป็นเสน่ห์ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวต่างชาติ

เงินก็จะหมุนเวียนอยู่ในเศรษฐกิจฐานราก อย่างต่ำก็ 3 รอบ คือจากมือผู้บริโภค สู่มือขาย จากผู้ขายสู่มือค้าวัตถุดิบ ในการประกอบอาหาร สู่มือแรงงานรับจ้าง ผู้ซื้อให้เข้าสถานที่/แผง ฯลฯ

กว่าจะกลับระบบการเงินเอกชนและรัฐ ก็เพิ่มมูลค่า(value added) เป็น 2-3-4 เท่าตัวของเงินตั้งต้น 1,000 บาท ทั้งหมด 54,000 ล้านบาท ก็น่าจะมีมูลค่าได้เป็น 162,000-216,000 ล้านบาท

แต่เท่าที่เป็นอยู่ที่นี่ กว่า 80% ของเงินหว่านครั้งนี้ ถูกดูดเข้าไปสู่กระเป๋าเจ้าสัว ผู้เป็นเจ้าของห้างและร้านค้าเซนส์โตร์

ที่เหลือ เป็นของร้านค้าที่เคยเข้าร่วมโครงการสวัสดิการประชารัฐ แม้แต่ประชาชนเองก็มองเห็นและไม่เห็นด้วยกับวิธีหว่านเงินแบบนี้ ทั้งนี้เป็นผลสรุปจากโพลสำรวจความเห็นของประชาชนต่อโครงการรัฐบาล

ศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์สำรวจความคิดเห็นประชาชน เรื่อง “ชิมช้อปใช้...ถูกใจหรือไม่” ระหว่างวันที่ 2 - 4 ตุลาคม

ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.37 ระบุว่า จะไม่ลงทะเบียน เพราะระบบและขั้นตอนยุ่งยากซับซ้อน

ส่วนแผนการใช้จ่ายของผู้ที่ได้ลงทะเบียนแล้ว และกำลังจะลงทะเบียน

พบว่า ร้อยละ 41.52 ได้ใช้ และมีแผนใช้จ่ายที่ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต

รองลงมา ร้อยละ 34.10 ใช้ตามร้านค้าทั่วไปที่เข้าโครงการ ร้อยละ 16.57 ใช้กับร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 15.24 ใช้ที่ร้านธงฟ้าประชารัฐ

นี่คือเส้นทางของเงินกระตุ้นเศรษฐกิจในส่วนของการใช้จ่ายในประเทศ(Domestic Expenditure) ผ่านมาตรการ “ชิมช้อปใช้”

ด้านความคิดเห็นต่อโครงการนี้ ส่วนใหญ่ร้อยละ 27.36 ระบุว่า เบื้องบประมาณ ไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้จริง สู้สิกับร้อยละ 27.28 มองว่า เป็นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดี

ขณะที่บางส่วนบอกว่า พ่อค่านายทุน ได้ประโยชน์จากโครงการนี้ ซึ่งถือเป็นคำตอบที่ชัดเจนที่สุด